KASHMIR SERIES OF TEXTS AND STUDIES

NO. 18

THE PARĀ–TRIMSHIKHĀ

with Commentary

by Abhinava Gupta

ed. with notes by

M.M. Paṇḍit Mukunda Rāma Shâstrî

REPRODUCTION OF EARLIER EDITION OF THE PARA-TRIMSHIKA WITH COMMENTARY BY ABHINAVA GUPTA.

No. XVIII.

THE

PARĀ-TRIMSHIKĀ

WITH COMMENTARY.

THE LATTER BY

ABHINAVA GUPTA.

EDITED WITH NOTES

BY

MAHAMAHOPADHYAYA PAṆḌIT MUKUNDA RĀMA SHÂSTRÎ,
OFFICER-IN-CHARGE RESEARCH DEPARTMENT,
JAMMU AND KASHMIR STATE,
SRINAGAR.

PUBLISHED UNDER THE AUTHORITY OF THE GOVERNMENT
OF HIS HIGHNESS LIEUT.-GENERAL MAHĀRĀJA
SIR PRATĀP SINGH SĀHIB BAHĀDUR,
G. C. S. I., G. C. I. E.,
MAHĀRĀJA OF JAMMU AND KASHMIR STATE.

THE RESEARCH DEPARTMENT JAMMU & KASHMIR STATE

AROMA PUBLISHING HOUSE

1991

ओं तत्सत्स्वप्रकाशानन्दवपुषे शिवाय नमः ।

अथ

श्रीपरात्रिंशिकाग्रन्थः ।

—×:❀:×—

श्रीमदभिनवगुप्ताचार्यकृततत्त्वविवेकाख्यव्याख्योपेतः ।

विमलकलाश्रयाभिनवसृष्टिमहा जननी
भरिततनुश्च पञ्चमुखगुप्तरुचिर्जनकः ।
तदुभययामलस्फुरितभावविसर्गमयं
हृदयमनुत्तरामृतकुलं मम संस्फुरतात् ॥ १ ॥

---

१ अभिनवसृष्टौ–शुद्धाध्वरूपायां, महः–पारिपूर्ण्यलक्षणं तेजो यस्यां, सा विमलकलाश्रया–परविमर्शसारा जननी शक्तिः, तथा पञ्चमुखेति,–पञ्चशक्तिपूरिताभिलाषः, आकाङ्क्षणीयविरहात् भरिततनुः – पूर्णस्वभावो जनकः शिवः, तदुभयेति,–तत्सामरस्यात्मनः संघट्टात् स्फुरितभावः उल्लसितसत्ताको यो बहिरुल्लिलासिषास्वभावो विसर्गः, स प्रकृतिः यत्र, तादृशम् अनुत्तरामृतकुलं स्वातन्त्र्यरूपं, मम हृदयं संस्फुरतात् इति–

'सर्वत्रात्र ह्यहं-शब्दो बोधमात्रैकगोचरः ।'

इति मीमांसावाक्येन ममेति बोधस्य हृदयं सत्तादायि स्वातन्त्र्यलक्षणं जगदानन्दादिशब्दवाच्यं पारमार्थिकं वस्तु संस्फुरतात्--सम्यक् विकसतात्; स्वातन्त्र्यरहितो हि बोधोऽबोध एव, तेन यत् बोधस्य अबोधलक्षणं स्वातन्त्र्यराहित्यं तत् अपास्य बोधतया स्फुरतात् इत्यर्थः । अथ च अभिनवगुप्तस्य विमलाभिधाना जननी, नरसिंहगुप्तो जनक इति प्रसिद्धिः। अस्य पद्यस्य व्याख्याविस्तरस्तु तन्त्रालोकविवेकेऽस्ति, तत एव द्रष्टव्यम् ।

सर्वोत्तीर्णत्वेन सर्वोत्कर्षावस्थितेः भगवतो भैरव-
स्य तथा[25] स्थातुमिच्छया विजिगीषात्मना, इयद-
नन्तज्ञानस्मृतिसंशयनिश्चयादिव्यवहारकरणे-
न, सर्वत्र च भासमाने नीलादौ तन्नीलाद्यात्मभा-
सनरूपेण द्योतनेन, सर्वैरेव तदीयप्रकाशावेशैः
तत्प्रवणैः स्तूयमानतया[26], यथेच्छं च देशका-
लावच्छेदेन सर्वात्मतागमनेन[27]; अत एव मुख्य-

२५ तथा—सर्वोत्कर्षेण।

२६ यदुक्तम्

'स्तुत्याख्यं नास्ति वस्त्वन्यद्व्यापकात्परमेश्वरात्।
सर्वोत्तीर्णादिरूपेण शिवोऽहमिति हि स्तुतिः॥'

इति।

२७ न चात्र 'देशकालावच्छेदेन सर्वात्मतागमनेन' इति विरुद्धं शङ्क्यं, यतो यो हि व्यापकः सोऽवश्यं सर्वदिक्षु सर्वकालेषु वर्तते, न तु दिक्काला-द्यनवच्छेदेन सर्वात्मता। उक्तं हि श्रीसोमानन्दपादैः

'दिक्कालादिलक्षणेन व्यापकत्वं विहन्यते।
अवश्यं व्यापको यो हि सर्वदिक्षु स वर्तते॥'

इति।

'दिक्कालाद्यनवच्छिन्नानन्तचिन्मात्रमूर्तये।
स्वानुभूत्येकमानाय नमः शान्ताय तेजसे॥'

इति तत्रभवद्भर्तृहरिपादैर्यत्सर्वात्मताया लक्षणं कृतं तदेतदनेन निराकृतम्।

पं० १ क० पु० सर्वोत्तीर्णेनेति पाठः।

पं० २ क० पु० यदनन्तेति पाठः।

पं० ४ क० पु० नीलसुखादौ इति, घ० पु० तन्नीलाद्याभासनेति च पाठः।

स्फुटयिष्यते च एतत् अविदूर एव। महे-परमानन्दरूपे पूर्वोक्ते, यदिदम् उक्तनयेन अ इति रूपं तदेव गुह्यम्, एतदेव च महागुह्यं-जगज्जननधाम, तथा उभयसमापत्त्या आनन्देन अगुह्यं सर्वचमत्कारमयं, स्व! आत्मन्नेव, हे प्रभो एवंविधवैचित्र्यकारितया प्रभवनशील, आमन्त्रणमेतत्, तच्च आमन्त्र्यस्य आमन्त्रकं प्रति तादात्म्यमाभिमुख्यं प्रातिपदिकार्थात् अधिकार्थदायि। यथोक्तम्।

'संबोधनाधिकः प्रातिपदिकार्थः।'

इति। निर्णीतं च एतत् मयैव श्रीपूर्वपञ्चिकायाम्। एतत् कथय-परावाग्रूपतया अविभक्तं स्थितमपि पश्यन्तीभुवि वाक्यप्रबन्धक्रमासूत्रणेन योजय। यथोक्तं प्राक्

---

१ 'आमन्त्रणे च' इति सूत्रे प्रातिपदिकार्थातिरिक्ते आमन्त्रणे प्रथमा इति वृत्तिकारः।

पं० २ ग० पु० परमानन्दमय इति पाठः॥

पं० ६ ग० पु० अधिकताधायि इति पाठः॥